

REUNIÓ DE SOCIETAT CIVIL CATALANA AMB EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

10 de juny de 2016

El president i el vicepresident de Societat Civil Catalana (SCC), Rafael Arenas i Joaquim Coll, respectivament, s'han reunit amb el president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont, al Palau de la Generalitat per dir-li i exigir el següent.

Què li hem dit?

1. Que SCC intenta des de fa més de dos anys donar veu als catalans i catalanes que són contraris al projecte secessionista des de la pluralitat ideològica, els principis democràtics i el respecte a l'Estat de dret.
2. Que SCC rebutja la idea de separar els catalans de la resta d'espanyols i rebutja també el procés sobiranista en ell mateix. Perquè és il·legal i il·legítim. Perquè situa les institucions del nostre autogovern, que són de tota la ciutadania, al servei d'un projecte polític de part, trencant així el principi de neutralitat democràtica de les administracions. Perquè les xifres són clares i inequívokes. Per moltes sumes i restes que es vulguin fer, el 47,8% dels vots emesos a les eleccions autonòmiques del passat 27 de setembre no autoritzen a culminar ni a encetar cap projecte polític en contra o al marge de la Constitució i l'Estatut. En democràcia no s'hi valen les dreceres. Qualsevol canvi que es pretengui fer s'ha d'ajustar al principi de legalitat.

3. Que l'independentisme democràtic no pot seguir ignorant que no disposa de majoria social. Així com també una dada incontrovertible: el nombre de diputats al Parlament de Catalunya partidaris de la celebració d'un referèndum de secessió no arriba als 2/3, xifra imprescindible, per exemple, per encetar qualsevol reforma de l'autogovern. És aquesta una dada que indica el límit de qualsevol política, i que no es pot pretendre dur a terme sense posar en perill greument la convivència a Catalunya.

4. Com a SCC, li hem traslladat la nostra enorme preocupació pels dèficits de qualitat democràtica com a resultat del procés secessionista impulsat des de les institucions i que afecta la convivència per quatre raons. Primera, per la pèrdua d'un requeriment bàsic en democràcia com és el principi de neutralitat de les institucions. Segona, pel greu deteriorament de la pluralitat i objectivitat dels mitjans públics de comunicació dependents dels pressupostos de la Generalitat. Tercera, per la ingerència ideològica nacionalista en els continguts de l'ensenyament i en la vida social a Catalunya. I quarta, per la manera com sovint s'intenta estigmatitzar o assenyalar al discrepant amb el discurs nacionalista. Tota això queda documentat en l'informe que li hem lliurat i que està disponible a la nostra web.

Què li hem exigít?

1. Abans de res, que sigui el president de tots els catalans, no només dels nacionalistes.

2. L'acceptació d'una vegada per totes del principi de realitat, imprescindible en política si no es vol continuar amb una permanent fugida endavant. Li ho demanem en nom de tots els catalans. Perquè ni es pot tensionar contínuament als ciutadans no separatistes anunciant escenaris de desconexió ni és lícit tampoc enganyar a aquells que desitgen la separació fent-los creure coses impossibles. Li exigim, doncs, que digui la veritat.

Perquè una de dos, o d'aquí 13 mesos no hi haurà noves eleccions o aquestes no seran constituents de res, sinó altre cop autonòmiques, com ho mostrarà el decret de convocatòria que el president Puigdemont firmarà, arribat el cas, que serà exactament igual als altres decrets publicats des de 1980.

3. Que per sortir de l'atzucac convoqui urgentment una taula política i social per assolir tres grans compromisos.

A) Compromís per la neutralitat de les administracions:

Les administracions han de servir amb objectivitat els interessos generals i no poden ser utilitzades amb finalitats partidistes. És un fet que a Catalunya tant la Generalitat com moltes administracions locals no compleixen amb aquest principi bàsic. S'ha de reconèixer aquesta mancança de la nostra democràcia i tots han d'assumir el compromís de fer que la neutralitat torni a les administracions, i per tal de portar-lo a la pràctica ha d'haver un compromís en aquest sentit en el que participin institucions, partits i entitats socials i que ha de ser impulsat des de la Presidència de la Generalitat. Aquest compromís ha de cobrir al menys els objectius de posar fi a les ingerències nacionalistes en l'educació, respectar els símbols comuns i no utilitzar per part de les administracions els símbols partidistes, posar fi a la participació d'administracions públiques en associacions que no són neutrals com és l'AMI i posar fi a la utilització de les administracions, l'escola i els mitjans de comunicació com a eines de propaganda nacionalista.

B) Compromís per la convivència:

A hores d'ara, a Catalunya patim situacions d'assetjament i coacció que no son compatibles amb principis democràtics bàsics.
L'estigmatització del dissident i les pressions sobre els qui desitgen

exercir drets tan bàsics com la llibertat d'expressió o que els seus fills rebin l'educació a la que constitucionalment tenen dret no poden continuar. És necessari un compromís sobre la recuperació de la convivència i, que, impulsat per la Presidència de la Generalitat faci possible que tothom pugui expressar les seves opinions sense cortapises ni coaccions.

C) Compromís per la transparència i el pluralisme:

La Generalitat ha optat per convertir-se en propagandista del moviment secessionista i aquesta presa de posició s'estén també als mitjans públics de comunicació. Tal com es desprèn del compromís per la neutralitat de les administracions, la Generalitat ha de servir els interessos generals dels catalans i en aquest sentit és impropï que la mateixa web de la Generalitat aculli un manual per a la secessió il·legal de Catalunya, tal com és el "Llibre Blanc sobre la Transició Nacional". Cal desvincular aquestes eines de propaganda de la Generalitat i, en tot cas, donar la difusió pública als estudis existents en relació a la secessió i que aporten dades i anàlisis crítics amb el procés. En aquest sentit, tant la Generalitat com els mitjans públics de comunicació han de difondre els informes, actes, seminaris i documents que mostren les dificultats i inconvenients de la secessió i la conveniència de que Catalunya sigui participant dels projectes comuns espanyol i europeu.

4. Finalment, que cerqui rebaixar la tensió institucional amb el Govern espanyol, al marge de la persona o partit que estigui al capdavant, i que els conflictes competencials es resolguin mitjançant els mecanismes existents, incloent aquí les comissions bilaterals entre la Generalitat i el Govern de l'Estat, tal com ja preveu l'ordenament jurídic, i s'acceptin lleialment les resolucions del Tribunal Constitucional. Que cessi la cultura política del greuge permanent que pretén convertir als ciutadans en hostatges.